

Та не взрѣхъ да са жени-ж,
 Да не подмажи иргена.

Ала идна каба дърта,
 Дѣтѣ 1-ж никждѣ ни свѣрта,
 Въ дѣмь-тѣ си ма печеши
 И сърце-тѣ дръбеши.

Сынко, дѣшаме, щѣ стѣишъ?
 Стѣ како са тѣй бѣишъ!

Ужени са ъ жени —
 Да са радбашъ въ младини.

Идинъ дѣнь да са посеппи
 Вѣ 1-ж дѣде чи ми шепни:

Сынко, има хѣ тѣвѣ идно мѣмичи
 Мѣмцы-ти стѣ далечѣ привлѣча

Катѣ капка, катѣ рѣсица
 Катѣ ангелѣ-хѣбавица.

Хичѣ не мысли прикрѣстѣса
 Земи бѣлка кре свѣстѣса.

Като чѣхѣ каба чи 1-ж фали
 Стѣ са и сърце-тѣ ми пѣзапали.

Бабо, рекохѣ, тѣ хѣбавица